

1897 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República de Xile per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i protocol, fet a Madrid el 7 de juliol de 2003. («BOE» 28, de 2-2-2004.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE XILE PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República de Xile, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cada un dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema d'exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- ii) l'impost sobre societats;
- iii) l'impost sobre la renda de no residents;
- iv) l'impost sobre el patrimoni;

b) a Xile:

Els impostos establerts a la «Llei sobre l'impost a la renda».

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o substancialment anàloga i impostos al patrimoni que s'estableixin posteriorment a la data de la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Al final de cada any, les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions tributàries.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) El terme «Espanya» significa el territori del Regne d'Espanya, incloent-hi les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceixi jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) el terme «Xile» significa el territori de la República de Xile, incloent-hi les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, la República de Xile exerceixi jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Xile, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones naturals o físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) L'expressió «activitat», relativa a una empresa, i el terme «negoci» inclouen la prestació de serveis professionals, així com qualsevol altra activitat de naturalesa independent;

h) l'expressió «tràfic internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa d'un Estat contractant, llevat quan el transport esmentat es faci exclusivament entre punts situats a l'altre Estat contractant;

i) l'expressió «autoritat competent» significa:

i) a Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

ii) a Xile, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

j) el terme «nacional» significa:

i) Una persona natural o física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii) una persona jurídica o associació constituïda conforme a la legislació vigent en un Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni per un Estat contractant, en un moment donat, qualsevol terme o expressió no definida en el mateix Conveni ha de tenir, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que preval el significat atribuït per la legislació tributària sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en el mateix Estat per raó del domicili, residència, seu de direcció, lloc de constitució o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i inclou també el mateix Estat i qualsevol subdivisió política o entitat local. Tanmateix, aquesta expressió no inclou les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni situat en aquest.

2. Quan en virtut de les disposicions del paràgraf 1 una persona natural o física sigui resident d'ambdós estats contractants, la seva situació es resol de la manera següent:

a) La persona esmentada es considera resident només de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en ambdós estats, es considera resident només de l'Estat amb què mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què la persona esmentada té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident només de l'Estat on visqui habitualment;

c) si viu habitualment en ambdós estats o no ho fa en cap d'aquests es considera resident només de l'Estat de què sigui nacional;

d) si és nacional d'ambdós estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas mitjançant un procediment amistós.

3. Quan en virtut de les disposicions del paràgraf 1 una persona, que no sigui una persona natural o física, sigui resident d'ambdós estats contractants, els estats contractants han de fer el possible, mitjançant un procediment amistós, per resoldre el cas. En absència d'un acord entre les autoritats competents dels estats contractants, aquesta persona no té dret a cap dels beneficis o exempcions impositives que preveu aquest Conveni.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. A efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota la seva activitat o una part.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) Les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines;

d) les fàbriques;

e) els tallers; i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc en relació amb l'exploració o l'explotació de recursos naturals.

3. L'expressió «establiment permanent» també inclou:

a) una obra o projecte de construcció, instal·lació o muntatge i les activitats de supervisió relacionades

amb aquests, però només quan l'obra, el projecte de construcció o l'activitat esmentats tinguin una durada superior a sis mesos;

b) la prestació de serveis per part d'una empresa, inclosos els serveis de consultories, per mitjà d'empleats o altres persones físiques o naturals encomanats per l'empresa per a aquella finalitat en el cas que aquestes activitats prossegueixin en un Estat contractant durant un període o períodes que en total excedeixin els 183 dies, dins un període qualsevol de dotze mesos;

c) la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent en un Estat contractant per una persona natural, si aquesta persona roman en aquest Estat contractant per un període o períodes que en total passin de 183 dies, en un període qualsevol de dotze mesos.

Als efectes del càlcul dels límits temporals a què es refereix aquest paràgraf, les activitats realitzades per una empresa associada a una altra empresa en el sentit de l'article 9 són agregades al període durant el qual són efectuades les activitats per l'empresa de la qual és associada, si les activitats d'ambdues empreses són idèntiques o substancialment similars.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) La utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de fer publicitat, subministrar informació o realitzar investigacions científiques per a l'empresa, i qualsevol altra activitat similar que tingui un caràcter preparatori o auxiliar.

5. No obstant el que disposen els paràgrafs 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable el paràgraf 6, actui per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de qualsevol de les activitats que aquesta persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta el paràgraf 4 i que, si haguessin estat efectuades per mitjà d'un lloc fix de negocis, aquest lloc fix de negocis no hauria estat considerat com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest paràgraf.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins el marc ordinari de la seva activitat, i que en les seves relacions comercials o financeres amb les dites empreses no es pactin o imposin condicions ac-

ceptades o imposades que siguin diferents de les generalment acordades per agents independents.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes de béns immobles.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Per als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret general o privat relatives als béns seents, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments variables o fixos per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals. Els vaixells i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions del paràgraf 1 són aplicables a les rendes derivades de la utilització directa, l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que l'empresa realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa realitza o ha realitzat la seva activitat de la manera esmentada, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que es puguin atribuir a aquell establiment permanent.

2. Subjecte al que preveu el paràgraf 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a aquest establiment permanent els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o similars i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per a les finalitats de l'establiment permanent compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats, tant si s'efectuen

a l'Estat en què es troba l'establiment permanent com en una altra part.

4. No s'atribueix cap benefici a un establiment permanent pel fet que aquest compri béns o mercaderies per a l'empresa.

5. A efectes dels paràgrafs anteriors, el benefici imputable a l'establiment permanent es determina cada any pel mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan el benefici compregui rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en tràfic internacional només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. Per a les finalitats d'aquest article:

a) El terme «beneficis» comprèn, en especial:

i) els ingressos bruts que derivin directament de l'explotació de vaixells o aeronaus en tràfic internacional, i
ii) els interessos sobre quantitats generades directament de l'explotació de vaixells o aeronaus en tràfic internacional, sempre que aquests interessos siguin inherents a l'explotació.

b) L'expressió «explotació de vaixell o aeronau» per una empresa, comprèn també:

i) El noliejament o l'arrendament de nau o aeronau sense dotació;
ii) l'arrendament de contenidors i equip que s'hi relacioni.

Sempre que aquest noli o arrendament sigui accessori a l'explotació, per aquesta empresa, de vaixells o aeronaus en trànsit internacional.

3. Les disposicions del paràgraf 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un «pool», en una empresa d'explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan:

a) Una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant, i en un cas i en l'altre les dues empreses, en les seves relacions comercials o financeres, estiguin unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, la renda que hauria estat obtinguda per una de les empreses si no existissin les condicions esmentades, i que de fet no s'ha realitzat a causa d'aquestes, es pot incloure en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició, en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en la renda d'una empresa d'aquest Estat i, en conseqüència, sotmeti a imposició la renda sobre la qual una empresa de

l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i la renda així inclosa és renda que hauria estat realitzada per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat, si hi està d'acord, ha de fer l'ajust que sigui procedent a la quantia de l'impost que ha gravat aquesta renda. Per determinar aquest ajust es tenen en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els dividends es poden sotmetre també a imposició a l'Estat contractant en el qual resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat. Tanmateix, si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir:

a) el 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat que posseeix directament o indirectament almenys el 20 per cent del capital de la societat que paga els dividends;

b) el 10 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Aquest paràgraf no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

Les disposicions d'aquest paràgraf no limiten l'aplicació de l'impost addicional que s'ha de pagar a Xile en la mesura que l'impost de primera categoria sigui deduïble contra l'impost addicional.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en els beneficis, així com els rendiments d'altres participacions socials o drets subjectes al mateix règim tributari que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent que hi està situat, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

6. Les disposicions d'aquest Conveni no afecten la imposició a Xile d'un resident a Espanya en relació amb els beneficis atribuïbles a un establiment permanent situat a Xile, tant respecte a l'impost de primera categoria com respecte a l'impost addicional, sempre que l'impost de primera categoria sigui deduïble contra l'impost addicional.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els interessos esmentats també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu és resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir:

a) el 5 per cent de l'import brut dels interessos derivats de:

i) Préstecs atorgats per bancs i companyies d'assegurances;

ii) bons i valors que són regularment i substancialment sotmesos a transacció en una borsa de valors reconeguda;

iii) la venda a crèdit atorgat al comprador de maquinària i equip pel beneficiari efectiu que és el venedor de la maquinària i equip;

b) 15 per cent de l'import brut dels interessos en tots els altres casos.

3. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, així com qualsevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim tributari que els rendiments dels capitals prestats per la legislació de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Tanmateix, el terme «interès» no inclou les rendes compreses a l'article 10.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, efectua en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i la càrrega d'aquests la suporta l'establiment permanent, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos excedeixi, per qualsevol motiu, del que hagin convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació

de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. *Cànon o regalies.*

1. Els cànon o regalies procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests cànon o regalies també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant de què procedeixin i d'acord amb la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu és resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir:

a) el 5 per cent de l'import brut d'aquests cànon o regalies pagats per l'ús o el dret a l'ús d'equips industrials, comercials o científics;

b) el 10 per cent de l'import brut d'aquests cànon o regalies en tots els altres casos.

3. Els termes «cànon» o «regalies» que es fan servir en aquest article signifiquen les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús, o el dret a l'ús, de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques o pel·lícules, cintes i altres mitjans de reproducció de la imatge i el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets o una altra propietat intangible, per informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques o per l'ús o el dret a l'ús, d'equips industrials, comercials o científics.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 2 d'aquest article no són aplicables si el beneficiari efectiu dels cànon o regalies, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant del qual procedeixen els cànon o regalies, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon o regalies està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7.

5. Els cànon o regalies es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan qui paga els cànon o regalies, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon o regalies i que suporti la càrrega d'aquests, els cànon o les regalies esmentats es consideren procedents de l'Estat contractant on estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon o regalies, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, passi del que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. *Guany de capital.*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats en l'altre Estat

contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest últim Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, compresos els guanys derivats de l'alienació d'aquest establiment permanent (només o amb el conjunt de l'empresa de la qual formi part), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. Els guanys derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en tràfic internacional o de béns mobles afectes a l'explotació dels esmentats vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on resideixi l'alienant.

4. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui per l'alienació d'accions o altres drets representatius del capital d'una societat resident de l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant si:

a) provenen de l'alienació d'accions el valor de les quals derivi directament o indirectament en més d'un 50 per cent de béns immobles situats a l'altre Estat contractant, o

b) el receptor del guany ha posseït, en qualsevol moment dins el període de dotze mesos precedents a l'alienació, directament o indirectament, accions o altres drets consistents en un 20 per cent o més del capital d'aquesta societat.

Qualsevol altre guany obtingut per un resident d'un Estat contractant per l'alienació d'accions o altres drets representatius del capital d'una societat resident en l'altre Estat contractant també es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant, però l'impost així exigint no pot passar del 16 per cent de la suma del guany.

No obstant qualsevol altra disposició d'aquest paràgraf, els guanys de capital obtinguts per un fons de pensions que és resident d'un Estat contractant provinents de l'alienació d'accions o altres drets representatius del capital d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant, són gravats únicament a l'Estat contractant esmentat en primer lloc.

5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els paràgrafs precedents d'aquest article només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual resideixi l'alienant.

Article 14. *Rendes del treball dependent.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat si no és que la feina s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si la feina s'exerceix d'aquesta forma, les remuneracions que en derivin es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions del paràgraf 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) El receptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga una persona en qualitat d'ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, o en el seu nom, i

c) les remuneracions no les ha de suportar un establiment permanent que l'ocupador esmentat tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotada en tràfic internacional per una empresa d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 15. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració o directori d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 16. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de les seves activitats personals a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, ja sigui de teatre, cine, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats personals dels artistes de l'espectacle o dels esportistes, en aquesta qualitat, no les percebi el mateix artista de l'espectacle o esportista sinó un tercer, les rendes esmentades es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es realitzen les activitats de l'artista de l'espectacle o l'esportista.

Article 17. *Pensions i aliments.*

1. Les pensions pagades a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. Els aliments i altres pensions alimentàries pagades a un resident d'un Estat contractant només són sotmeses a imposició en aquest Estat. Tanmateix, els aliments i altres pensions alimentàries pagades per un resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant, si no són deduïbles per a qui efectua el pagament, no són sotmeses a imposició a l'Estat contractant del receptor de la renda.

Article 18. *Funcions públiques.*

1. a) Els sous, els salaris i les altres remuneracions, excloses les pensions, pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona natural o física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els esmentats sous, salaris i altres remuneracions només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona natural o física és un resident d'aquest Estat que:

i) és nacional d'aquest Estat; o

ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. El que disposen els articles 14, 15 i 16 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant, o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. *Estudiants.*

Les quantitats que rebi per cobrir les seves despeses de manutenció, estudis o formació pràctica un estudiant, un aprenent o una persona en pràctica que sigui, o ho hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant, i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única finalitat de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els articles anteriors d'aquest Conveni, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. El que disposa el paràgraf 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles com defineix el paràgraf 2 de l'article 6, quan el receptor d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi a l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estiguin vinculats efectivament amb l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

3. No obstant el que disposen els paràgrafs 1 i 2, les rendes d'un resident d'un Estat contractant, no esmentats en els articles anteriors d'aquest Conveni i procedents de l'altre Estat contractant, també es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 21. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles, que posseeixi un resident d'un Estat contractant i estigui situat a l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en tràfic internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual és resident l'empresa que explota aquells vaixells o aeronaus.

4. Tots els altres elements del patrimoni d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposicióArticle 22. *Eliminació de la doble imposició.*

1. A Espanya, la doble imposició s'evita de la manera següent:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o tingui elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Xile, Espanya, d'acord amb les disposicions aplicables de la legislació espanyola, ha de permetre:

i) La deducció de l'impost sobre la renda efectivament pagat d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Xile, si s'escau, net de l'impost de primera categoria;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a Xile sobre aquests elements patrimonials;

iii) la deducció de l'impost sobre la renda efectivament pagat per una societat que reparteix els dividends corresponent als beneficis amb càrrec als quals es paguen els esmentats dividends (impost de primera categoria).

Tanmateix, la deducció esmentada no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a les rendes o als elements patrimonials que es puguin sotmetre a imposició a Xile.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya o el patrimoni que posseeixi estiguin exempts d'impostos a Espanya, Espanya, tanmateix, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

2. A Xile, la doble imposició s'evita de la manera següent:

a) Les persones residents a Xile que obtinguin rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Espanya, poden acreditar contra els impostos xilens corresponents a aquestes rendes els impostos aplicats a Espanya, d'acord amb les disposicions aplicables de la legislació xilena. Aquest paràgraf s'aplica a totes les rendes tractades en aquest Conveni.

b) Quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident de Xile o el patrimoni que aquest posseeixi estiguin exempts d'imposició a Xile, Xile, tanmateix, pot tenir en compte les rendes o el patrimoni exempts a l'efecte de calcular l'import de l'impost sobre les altres rendes o el patrimoni d'aquest resident.

CAPÍTOL VI

Disposicions especialsArticle 23. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no han de ser sotmesos a l'altre Estat contractant a cap imposició ni obligació relativa a aquesta que no s'exigeixin o que siguin més costoses que aquelles a les quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat

que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició s'aplica també a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant no estan sotmesos en aquest Estat a una imposició menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que realitzin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions del paràgraf 1 de l'article 9, del paràgraf 6 de l'article 11, o del paràgraf 6 de l'article 12, els interessos, cànons o regalies i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'empresa esmentada, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contractats amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per a la determinació del patrimoni sotmès a imposició de l'empresa esmentada en les mateixes condicions que si s'haguessin contractats amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les societats que siguin residents d'un Estat contractant i el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no estan sotmeses a l'Estat esmentat en primer lloc a cap imposició o obligació relativa a aquesta que no s'exigeixin o que siguin més costoses que aquelles a les quals estiguin o puguin estar sotmeses les societats similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. En aquest article, el terme imposició es refereix als impostos que són objecte d'aquest Conveni.

Article 24. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o per ambdós estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui conforme amb les disposicions d'aquest Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable el paràgraf 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot per ella mateixa arribar a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament a fi d'arribar a un acord en el sentit dels paràgrafs anteriors. A fi d'arribar a un acord en el sentit dels paràgrafs anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament, fins i tot al si d'una Comissió mixta integrada per elles mateixes o els seus representants.

Article 25. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar les informacions necessàries per aplicar el que disposen aquest Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos en el Conveni en la mesura que la imposició que aquest preveu no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. Les informacions rebudes per un Estat contractant s'han de mantenir en secret de la mateixa manera que les informacions obtingudes basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només es poden comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos en el Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les persones o autoritats esmentades només poden fer servir aquestes informacions per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o a les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions del paràgraf 1 es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

a) Adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informacions la comunicació dels quals sigui contrària a l'ordre públic.

3. Quan la informació sigui sol·licitada per un Estat contractant de conformitat amb aquest article, l'altre Estat contractant ha d'obtenir la informació a què es refereix la sol·licitud en la mateixa forma com si es tractés de la seva pròpia imposició, encara que aquest altre Estat, en aquell moment, no requereixi aquesta informació.

Article 26. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 27. *Entrada en vigor.*

1. Cada un dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre, a través dels canals diplomàtics,

que s'han complert els procediments legals interns per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació.

2. Les disposicions del Conveni s'apliquen:

a) a Xile, respecte als impostos sobre les rendes que s'obtinguin i les quantitats que es paguin, s'abonin en compte, es posin a disposició o es comptabilitzin com a despesa, a partir del primer dia del mes de gener de l'any calendari immediatament següent a aquell en què el Conveni entri en vigor; i

b) a Espanya, respecte als impostos sobre la renda o sobre el patrimoni corresponents a l'any fiscal que comenci l'1 de gener o després de l'any civil següent al de l'entrada en vigor del Conveni.

3. El Conveni existent entre Xile i Espanya per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda pel que fa al gravamen de l'exercici de la navegació aèria, conclòs mitjançant un bescanvi de notes el 28 de desembre de 1976, queda derogat des que siguin aplicables les disposicions del present Conveni.

Article 28. *Denúncia.*

1. Aquest Conveni roman en vigor indefinidament, però qualsevol dels estats contractants, una vegada transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor i no més tard del 30 de juny de cada any, pot donar a l'altre Estat contractant un avis de terme per escrit, per mitjà de la via diplomàtica.

2. Les disposicions del Conveni deixen de tenir efecte:

a) A Xile, respecte als impostos sobre les rendes que s'obtinguin i les quantitats que es paguin, s'abonin en compte, es posin a disposició o es comptabilitzin com a despesa, a partir del primer dia del mes de gener de l'any calendari immediatament següent.

b) a Espanya, respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni corresponents a l'any fiscal que comenci l'1 de gener o després de l'any civil següent a aquell en el qual es comuniqui la denúncia.

Per donar fer de tot això els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet en doble exemplar a Madrid el dia 7 de juliol de 2003; ambdós textos són igualment autèntics.

Per el Regne d'Espanya,
Cristóbal Montoro Romero,
Ministre d'Hisenda

Per la República de Xile,
Nicolás Eyzaguirre Guzmán,
Ministre d'Hisenda

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Xile per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant d'aquest Conveni:

I. Aquest Conveni no s'aplica als «Fons d'Inversió de Capital Estranger» que regula la Llei núm. 18.657 xilena o qualsevol altra legislació substancialment similar dictada a Xile després de la signatura d'aquest Conveni. La tributació de les distribucions i trameses dels fons esmentats es regeix per les disposicions de la legislació esmentada.

II. Per a les finalitats del paràgraf 3 de l'article XXII (consulta) de l'Acord general sobre comerç de serveis, els estats contractants acorden que, sense perjudici d'aquest paràgraf, qualsevol disputa entre si respecte de si una mesura cau dins l'àmbit d'aquesta Convenció pot portar-se davant el Consell de Comerç de Serveis de conformitat amb el que estipula el paràgraf esmentat, però només amb el consentiment d'ambdós estats contractants. Qualsevol dubte sobre la interpretació d'aquest paràgraf s'ha de resoldre de conformitat amb el paràgraf 3 de l'article 24 o, en cas que no s'arribi a acord segons aquest procediment, de conformitat amb qualsevol altre procediment acordat per ambdós estats contractants.

III. En aquest Conveni res no pot afectar l'aplicació de les actuals disposicions del DL 600 (Estatut d'inversió estrangera) de la legislació xilena, conforme estiguin en vigor en la data de la signatura d'aquest Conveni i encara que siguin eventualment modificades sense alterar el seu principi general.

IV. Les contribucions en un any per serveis prestats aquest any i pagats per una persona física o natural o per compte seu resident d'un Estat contractant o que estigui present temporalment en aquest Estat, en un pla de pensions que és reconegut per a efectes impositius en l'altre Estat contractant, durant un període que no superi en total 60 mesos han de ser tractades a l'Estat esmentat en primer lloc, de la mateixa manera que una contribució pagada a un sistema de pensions reconegut per a finalitats impositives en aquest Estat, si:

a) La persona física o natural esmentada estava participant en el pla de pensions per un període que hagués acabat immediatament abans de passar a ser resident de l'Estat esmentat en primer lloc o de passar a ser-hi temporalment present, i

b) les autoritats competents de l'Estat esmentat en primer lloc acorden que el pla de pensions correspon en termes generals a un pla de pensions reconegut per a efectes impositius per aquest Estat.

Per a les finalitats d'aquest paràgraf el pla de pensions inclou el pla de pensions creat conforme al sistema de seguretat social de cada Estat contractant.

V. Considerant que l'objectiu principal d'aquest Conveni és evitar la doble imposició internacional, els estats contractants acorden que, en el cas que les disposicions del Conveni siguin usades de manera que atorguin beneficis no previstos ni pretesos per aquest, les autoritats competents dels estats contractants, de conformitat amb el procediment d'acord mutu de l'article 24, han de recomanar modificacions específiques al Conveni. Els estats contractants acorden a més que qualsevol de les recomanacions esmentades ha de ser considerada i discutida de manera expedita amb vista a modificar el Conveni en la mesura que sigui necessari.

VI. Ad. article 5.—En relació amb les activitats d'exploració de recursos naturals, s'entén que el paràgraf 3 lletra b) de l'article 5 és aplicable en la mesura que aquests serveis no siguin dutts a terme per la persona a qui s'hagi atorgat la concessió d'exploració o explotació.

VII. Ad. article 7.—Sense perjudici de l'article 24, paràgraf 2, s'entén que les disposicions del paràgraf 3 de l'article 7 s'apliquen només si les despeses poden ser atribuïdes a l'establiment permanent d'acord amb les disposicions de la legislació tributària de l'Estat contractant en què l'establiment permanent estigui situat.

VIII. Ad. article 10, paràgrafs 2 i 6.—Respecte a l'aplicació de l'impost addicional de conformitat amb les disposicions de la legislació xilena, s'acorda que si:

i) L'impost de primera categoria deixa de ser totalment deduïble en la determinació de la suma de l'impost addicional a pagar; o

ii) la taxa de l'impost addicional que afecta un resident d'Espanya, com està definit a l'article 4 d'aquest Conveni, passa del 42 per cent,

els estats contractants s'han de consultar per tal de modificar aquest Conveni amb la finalitat de restablir l'equilibri dels seus beneficis.

IX. Ad. articles 10, 11 i 12.—Les disposicions dels articles 10, 11 i 12 no s'apliquen si el propòsit principal o un dels principals propòsits de qualsevol persona vinculada amb la creació o l'atribució del dret o crèdit en relació amb el qual els dividends, els interessos o els cànons o regalies es paguin, sigui el d'obtenir els beneficis d'aquests articles mitjançant aquesta creació o atribució.

X. Ad. article 11 (interessos) i article 12 (cànons o regalies).—S'acorda que, si en algun acord o conveni entre Xile i un Estat membre de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmics que entri en vigència després de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni, s'estableix que Xile ha d'eximir d'impostos els interessos i cànons o regalies (ja sigui en general o respecte d'alguna categoria especial d'interessos o cànons o regalies) provinents de Xile, o limita la taxa d'impost exigible sobre aquests interessos o regalies (ja sigui en general o respecte a una categoria especial d'interessos o cànons o regalies) a una taxa més baixa que les que preveuen el paràgraf 2) de l'article 11 o el paràgraf 2) de l'article 12 del Conveni, aquesta exempció o taxa reduïda s'ha d'aplicar automàticament als interessos o cànons o regalies provinents de Xile el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident d'Espanya i als interessos o cànons o regalies provinents d'Espanya el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident de Xile sota les mateixes condicions com si aquesta exempció o taxa reduïda s'hagués especificat en aquests paràgrafs. L'autoritat competent de Xile ha d'informar, sense demora, l'autoritat competent d'Espanya, que s'han complert les condicions per a l'aplicació d'aquest paràgraf.

XI. Ad. article 13.—En el cas que el perceptor del guany al qual es refereix el paràgraf 4, lletra b), de l'article 13, hagi posseït les accions o altres drets que s'alienen per un termini superior a dotze mesos i sempre que el perceptor no es dediqui habitualment a l'alienació d'accions, l'impost exigut no pot passar del 16 per cent del guany.

En tot cas es considera que el perceptor no es dedica habitualment a la venda d'accions quan la participació posseïda directament sigui el 50 per cent o més del capital de la societat participada.

XII. En les negociacions es va detectar que, respecte de rendes provinents d'un tercer país que ingressen a Xile i que després són trameses a Espanya, en alguns casos no s'evita totalment la doble tributació, fins i tot en cas que hi hagi un Conveni entre ambdós països. Les parts contractants reconeixen les dificultats per resoldre aquest problema per mitjà d'un Conveni bilateral entre aquests i manifesten la seva intenció de continuar analitzant-lo amb vista a una possible solució.

Per donar fe de tot això els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid el dia 7 de juliol de 2003; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Cristóbal Montoro Romero,
Ministre d'Hisenda

Per la República de Xile,
Nicolás Eyzaguirre Guzmán,
Ministre d'Hisenda

Aquest Conveni va entrar en vigor el 23 de desembre de 2003, data de la recepció de l'última notificació de compliment dels procediments legals interns, segons estableix l'article 27.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 9 de gener de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

1898 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República de Lituània per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i protocol, fet a Madrid el 22 de juliol de 2003. («BOE» 28, de 2-2-2004.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE LITUÀNIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República de Lituània i, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat el següent:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests impostos, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- (ii) l'impost sobre la renda de societats;
- (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
- (iv) l'impost sobre el patrimoni;

(v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(denominats d'ara endavant impost espanyol);

b) a Lituània:

(i) l'impost sobre la renda de les persones jurídiques (juridiniu asmenu pelno mokestis);

(ii) l'impost sobre la renda de les persones físiques (flziniu asmenu pajamu mokestis);

(iii) l'impost sobre les empreses amb capital públic (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima);

(iv) l'impost sobre béns immobles (nekilnojamojo turto mokestis);

(denominats d'ara endavant impost lituà).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la signatura d'aquest i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions importants que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) El terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, comprèn la seva terra ferma, les aigües interiors i el seu mar territorial, així com les àrees marítimes exteriors al seu mar territorial sobre les quals, en virtut del dret nacional del Regne d'Espanya i d'acord amb el dret internacional, Espanya exerceixi o pugui exercir drets de sobirania o jurisdicció;

b) el terme «Lituània» significa la República de Lituània i, utilitzat en sentit geogràfic, comprèn la seva terra ferma, les aigües interiors i el seu mar territorial, així com les àrees marítimes exteriors al seu mar territorial sobre les quals, en virtut del dret nacional de la República de Lituània i d'acord amb el dret internacional, Lituània exerceixi o pugui exercir drets de sobirania o jurisdicció;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Lituània, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a l'efecte impositiu;

f) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altra Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) l'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o una aeronau explotat per una empresa d'un Estat contractant, llevat quan el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;